

mase läks, teist taga otsima. Kõik temmal
oli libbe kä, sest näg ja murre närrind tem-
ma süddant. Selle hädda sees ta ohkus
mittoford Jummalale pole, kes teikide toitja
on, ja palus leiva-pallidest ennelele ja om-
ma lastele. Üks kirik oli tee ääres, ja kir-
rifo üks seisis lasti; seina ta läks sisse ja
kandis omma süddame-koormot jälle palwe-
ga Jummalale ette; tuli siis kirikust wälja,
helde Loia abbi peäle lotes, ja läks eddasi.
Müüd juhtus, et üks Postwanfer temmast
mööda aias, ja et selle peält üks kimp mah-
ha-ukkus, mis kange söido ja pörrumi-sega
oli werema löinud. Enne kui se waene
Handwerkfel kimbo jure sai, oli Postwanfer
ju ni Fouele eddasi wudnud, et temma heäl
ei kassinud ennem nende iggi, kes wanfre peäl,
ja repärast ta ei woinudke neile feli, mis
m abakuf'unud, teadust anda. Ta wottis
kimpu ülles, mis wõgao raste oli; w- etwast
ta juuris sedda tee peält förwalewiga, ja müüd

temma näagi, et seäl sees monned rahha-fo-
tid ollid. Wole warra ta panni Ma alla mah-
ha, pole ta kandis foio, tuli siis taggasi, ja
wiis teise pole ka ärra. Wärrast ta wiis teist
Rohtowannematte kätte, ja räkis nende ees
ülles, kuidas se temma kätte oli juhtunud.
Rahha pandi Kae-kotta seisma, kuini mon-
ne wärra wärrast Wisi-kirjos luggeda oli, et
ühhe reisia kaupmehe käest karksteisküm-
menend sedda wannataalrit tee peält ärrakaddu-
nud, ja et selle rahha-leidjale, kes sedda teise
kätte pididi saatma, sadda wannataalrit me-
lebeaks tootati. Rohtowannemad jubba-
kastid kaupmeest se ausa waese innimesse
jure, sedda Jummalale õu oli saatnud se da
warra leidma. Kaupmees wottis omma
rahha wasto ja kui ärraloeti, oli teist tuis,
ja olnud tingagi waia. Wist oli se waene
Handwerkfel aus ja selge mees. Ei olnud
temmal middagi kufkus, kui ta ni sure hulga
rahha leidis; temma isse-ja temma lapsed ol-